

Pompás mikulásvirág

Mielőtt a mikulásvirág az adventi és a karácsonyi asztal díszévé vált Európában, nagy népszerűségnek örvendett a közép-amerikai aztékok körében. Az ott fává szökkenő növény piros leveléből festékanyagot vontak ki, illetve gyógynövényként lázcsillapításra használták. Észak-amerikai közvetítéssel került Európába.

A murvafürthöz, a végzetcsérjéhez és sok más dísznövényhez hasonlóan, a mikulásvirág igazi díszítőértéke nem a virágjában van, hanem paprikapiros fellelveleiben rejlik. Századunk elején a botanikusok intenzív nemesítésbe kezdtek, és az eredeti, piros levelű alapfajból fehér, sárga és rózsaszín levelű fajtákat is létrehoztak.

A mikulásvirág úgynevezett rövidnappalos növény. Ez azt jelenti, hogy csak akkor jelennek meg rajta a színes levelek, ha a nappali fény tíz-tizenkét óránál tovább nem éri. Az esti, mesterséges fény könnyen felborítja az egyensúlyt.

Februárig világos, napos ablak előtt kell tartani és állott vízzel öntözni. A tél vége felé hullatni kezdi a levelét. Ebből sokan arra következtetnek, hogy hamarosan elpusztul, pedig csak pihenni készül. Ekkor *hűvösebb helyre kell tenni, és csökkenteni kell az öntözést*, hiszen ha kevés a levél, kisebb a párologtatási felület is! A majdnem kopár ágakat májusban erőteljesen, harmadáig vissza kell metszeni. *A növényt új, tápdús földbe kell ültetni*. Ezután már hetente-kéthetente tápoldatozni is lehet, aminek következtében nyár közepére sok új hajtás fejlődik rajta. Elősegíti a fejlődést, ha szeptemberig kint van a növény a kertben, laza lombú fa alatt, szórt fényben.

Miután ősszel védett helyre kerül, *óvni kell a mesterséges fénytől*. Napközben világos ablak előtt tartható, de este le kell takarni, vagy sötét helyiségbe vinni. Színesíti a leveleket és elősegíti a fejlődést, ha **foszfor** és **káliumot** tartalmazó tápoldattal locsolják. A legjobb öntözési módszer az, ha hetenként egyszer **állott vízzel** teli edénybe süllyeszti a cserepet. Ha a föld megszívja magát, egy hétig nem kell locsolni.

Szaporítása végtelenül egyszerű: a nyári hajtásból tíz-tizenkét centiméteres ágot kell vágni, amely néhány hét múlva meggyökeresedik.

Elősegíti a gyökérképződést, ha az ágot tíz percre langyos vízbe teszik. Egymás mellé több ágot is lehet tűzni a homokkal kevert, tőzeges földbe. A ládát vagy cserepet üveglappal kell lefedni. Világos helyen, szobahőmérsékleten egy-másfél hónap múlva már elegendő gyökérzet fejlődik ahhoz, hogy egyenként cserépbe lehessen ültetni az új mikulásvirágot.

